

НА ВАРТІ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

(сценарій до Дня захисника України)

/На сцені святкової зали встановлено Державний прапор і Державний герб України. Поряд – стіл, прикрашений вишиванкою рушником і квітами, посередині – велика свічка у свічнику. На стінах зали – портрети українських гетьманів, світлини захисників України – воїнів АТО. Ведучі і учасники заходу – в українському національному вбранні.

Мета: виховання патріотизму, активної громадянської позиції учнівської молоді, шанобливого ставлення до українських воїнів-захисників України.

I ведучий. 14 жовтня – свято Покрови Пресвятої Богородиці. Його здавна шанували наші предки, особливо козаки, вояки Української повстанської армії – всі, хто захищав Україну і просив допомоги у Небесних Силах. Тому не випадково саме цього дня ми відзначаємо і велике релігійне свято, і День українського козацтва, вшановуємо вояків УПА, а цього року вперше на державному рівні відзначаємо День захисника України.

II ведучий. Цей нерозривний зв'язок правонаступництва славних лицарів українського народу утверджується і в сьогодення, коли ми піднеслися духом, щоб зберегти цілісність і незалежність нашої Батьківщини, яку виборони протягом віків її країні сини, а серед них – наші сучасники, воїни Збройних сил України, яких ми запросили на свято і яких у народі називають Воїнами Сvitla, Ангелами-Охоронцями нашої матері-землі.

/Учитель представляє запрошеніх: воїнів АТО, їхніх рідних, волонтерів, і звертається до присутніх школярів, які дружно скандують заздалегідь вивчені слова/.

Учитель. Привітайтемо всі разом наших славних воїнів-захисників України!

І учень. Нумо! Гей! Скандуем дружно!
Слава війську! Слава дружбі! (**Всі разом**).
Нумо! Гей! За Україну!
Ми на варті щохвилини! (**Всі разом**).
Нумо! Гей! На повні груди!
Нехай військо сильним буде! (**Всі разом**).
ІІ учень. Ми – українці. Нація Тараса.
Ми Сагайдачні і Кармелюки.
Коли прийшли ми – невідомо часу.
Ми древні, як земля і як віки.
Ми живемо. І нас не подолати,
не покривити наші язики,
бо є Шевченко майже в кожній хаті,
є Сагайдачні і Кармелюки.

I ведучий. Ще в давні княжі часи наші предки називали військо «дружиною» – від слова «друг», отже вояк – це той, на кого можна покластися, хто не зрадить і пліч-о-пліч з тобою боронитиме рідну землю.

ІІ ведучий. Із сивої глибини віків вириняють перед нами мужні риси славних князів-русьичів: Олега і Святослава, Володимира і Ярослава, Володимира Мономаха і Данила Галицького, які заповідали жити в мирі і злагоді, любити і оберігати рідну землю – Київську Русь.

/Учень в одязі воїна давньоруської доби декламує вірш/.

ІІІ учень. Голос Бояна і сон золотий Святослава
Рвуться нестримно до нас через товщу віків:
«Будьмо єдині! Й відродиться наша держава,
Станьмо братами,

бо час для братання настів».

Все принесімо на віттар Русі-України:
Розуму силу і вірного серця вогонь,
Працю невтомну – й воскресне велика Руйна,
Злинє жар-птицею з наших сердець і долонь.

ІІІ ведучий. Історично сплелися назви Русь-Україна, русичі-роксолани-українці, яких добре знали в Європі. Сучасники захоплювалися мужністю, патріотизмом і воїнською звитягою козаків, які самовіддано боронили «тихі води і ясні зорі» своєї Батьківщини, оспівали в думах і піснях козацьку вольницю, воїнське братерство.

ІV ведучий. У середині XVIII століття аташе французького посольства писав про козаків, що вони «воліли невигоди важких походів, аніж спокійне життя рабів. З їхньою історією довідує-

мось, як то батьки передавали своїм синам горде почуття незалежності як найдорожчу спадщину, причому клич «Смерть або воля!» був їхнім єдиним заповітом, що переходив від батька до сина разом з прадідівською зброєю».

I учень. Козаки боронили кордон,
Не давали душити Вкраїну;
Піднімали свій голос мужі,
Закликали: не гніте коліна!
Довго-довго чекали, коли
Пута рабства порвуться навіки,
І збирались в незламні полки,
Окрім тих, хто духовні каліки.

/Два школярі в козацькому вбранні імітують поєдинок на шаблях. У цей час два учні у вишиванках декламують вірш/.

ІІІ учень. Козаки ми, козаки ми, козаки,
Шаблі наші – всеправдешні вояки.
Впізнавали їх і лях, і бусурман,
Нашій суті не властивий, ні, обман.

ІV учень. Козаки ми, козаки ми, козаки,
Нашу вроду не потъмарили віки.
Наша вдача – посівання в ярах –
Вражу силу обертала миттю в прах...

ІІІ учень. Козаки ми, козаки ми, козаки,
Наш пракорінь з-за Дніпра та ще й рік...
Наше лицарство відоме у світах,
Наша врода – на калині срібен птах.

ІV учень. Ми народу незникомо-горда віть,
Козаками нарекли і ві – зовіть.
Наша сутність не на мить, а – на віки:
Козаки ми, козаки ми, козаки.

I ведучий. З давніх-давен наша багата пра-
батьківська земля приваблювала чужинців, які і силою, і лукавством, і підступом прагнули заволодіти Україною, уярмити наш волелюбний народ, посіяти між нас ворожнечу, спотворити історію, принизити і знищити материнську мову, самобутню культуру і традиції.

ІІ ведучий. Але живуча душа народу відроджувалась із покоління в покоління. Ми пам'ятаємо і шануємо всіх воїнів-захисників України: січових стрільців, юніх героїв Крут, повстанців Холодного Яру, бійців, які захищали Батьківщину від нацистської навали, вояків Української повстанської армії, які, наслідуючи козацькі традиції, у День Покрови Пресвятої Богородиці створили УПА, що боронила рідну землю від ворогів.

ІІІ ведучий. Даючи присягу, воїни клялися «боротись за повне визволення усіх українських земель і українського народу від загарбників та здобути Українську Самостійну Соборну Державу». У пам'яті багатьох поколінь збереглися слова відомих патріотичних пісень, які народжувалися під час нетривалого відпочинку між боями.

/Звучить запис однієї із пісень вояків УПА: «Ой у лісі на полянці», «Ой під львівським замком», «Марш УПА», «Хлопці з лісу»/.

ІІІ ведучий. У криваві роки Другої світової війни наші діди і прадіди мужньо захищали рідну землю, яка стогнала під ворожою нацистською ордою. Мільйони співвітчизників погибли на фронтах страхітливої війни. Імена одних увінчані славою, інші – відійшли у вічність безіменними героями...

ІІІ учениця. Хресті дубові туляться в берізках,
Квітує поле в пахощах медове.
Прославши скатерті при обелісках,
Своїх солдатів поминають вдови:
«А мій пропав десь безвісти, не знаю,
Чи хоч над ним горбочок нагорнули?

Як я ж тепер чужих тут поминаю,
Щоб і мого десь люди пом'янули».

ІІІ ведучий. Після найкривавішої Другої світової війни, яка охопила майже всю планету, наш народ довго заліковував рани та радів кожному сонячному і мирному дню. Кілька десятиліть людство шукає шляхи примирення і взаєморозуміння, але, на жаль, бажання верховодити у світі не полишає імперії, які розпадаються довго і болісно.

ІІІ ведучий. Ми, українці, не чекали підступного удару в спину від сусідньої Росії, яка, після відмови України від ядерної зброї, на весь світ проголосила себе гарантом нашої безпеки і недоторканості кордонів. Народ, що називав

себе братнім, із зброєю в руках опинився на нашій святій землі, окупував Крим, вчинив руїну на Донбасі. Першими на захист нашої Батьківщини постали воїни-добровольці.

ІІІ ведучий. Підтримані нашим народом, Збройні сили України швидко зміцніли. Уесь світ вражений мужністю, патріотизмом, само-відданістю українських бійців, волонтерів, громадян України, які захищають дану нам Богом землю. Сьогодні нашим героям є що сказати юному поколінню, народженому у молодій незалежній державі, котра чверть століття тому вирвалася з обіймів імперії та прямує шляхом свободи і процвітання.

Учитель. Зaproшуємо до слова наших дорогих гостей!

/Виступають бійці АТО і волонтери/.

ІІІ ведучий. Доленочний і відповідальний час народжує велику творчість. Протягом останніх двох років в Україні з'явилось близько трьохсот п'ятдесяти тисяч віршів і пісень про трагічні та героїчні події, що відбуваються на нашій рідній землі. А кадри численних документальних фільмів закарбували в історії образи самовідданих патріотів, які на фронтах і в тилу виборюють нам право жити у самодостатній європейській державі.

/На мультимедійному екрані демонструються кадри одного із документально-публіцистичних фільмів про події в АТО («На передовій. Військові начерки», «Добровольці Божої чоти», «На лінії вогню»), водночас лунає одна із пісень: «Патріоти врятують Україну», «Прошу в Неба». «Ніхто, крім нас», «Подяка бійцям АТО».

Учениця в українському національному костюмі, з квітами в руках декламує вірш, після цього школярі вручають гостям квіти і обереги/.

Учениця. Повертайся, будь ласка, живим.
Я прошу не багато й не мало.
Кожен вечір молюсь всім святым,
Щоб нещастя тебе не спіткало.
Щоб янгол закрив од біди,
Над тобою розправивши крила,
І щоб куля лихої орди
Не побачила, не зачепила.
Ясним ранком та днем дощовим
Шепочу я у синє небо:
Повертайся, будь ласка, живим.
Батьківщина чекає на тебе.

ІІІ ведучий. Тисячі наших воїнів і мирних мешканців принесли криваву жертву, виборюючи незалежність і цілісність України. Вони долучилися на небесах до тих героїв, які протягом віків виборювали собі право вільно жити і труditись на рідній землі.

Учитель. Зараз ми запалимо свічку пам'яті, щоб вшанувати всіх полеглих хвилиною мовчання.

/Учитель запалює велику свічку, яка стоїть на столі. Після хвилини мовчання лунає пісня Святослава Вакарчука «Не твоя війна», яку супроводжують кадри про зустріч українських воїнів, що повернулися з фронту/.

Учень. Нам, незборимим, жити у віках,
Ми сильні духом, в прагненнях єдині.

У кожного з нас квітне на вустах:

Всі разом: Героям слава! Слава Україні!

Учень. Де єдність, віра, праведна любов, –
Народ незламний і міцна держава.
Ми разом промовляєм знов і знов:

Всі разом: Україні слава і героям слава!

Учитель: Особливими духовними символами стали для нас Державний Герб і Прапор України. Не лише на вустах, а й у серцях відчуваємо кожне слово нашого Державного Гімну як символу багатовікової боротьби українського народу за свою незалежність. Сьогодні маємо за честь виконати Державний Гімн України разом із нашими воїнами-визволителями.

/Лунає аудіозапис Гімну, до його виконання долучаються всі присутні/.

Підготувала Жанна КРИЖАНОВСЬКА,
заслужений лабораторії українознавства і
народознавства ДОІППО

• До Дня захисника України

Серцем виставки стали артефакти, зібрані на Майдані Незалежності під час Революції

Гідності та бойових дій в зоні АТО. Документи, прапори, військову форму, спорядження, патрони і зброю – понад 150 предметів і документів – передано музею на постійне зберігання.

Філь